

בש"פ 877/23 - ג'אבריל גזאוי, טהה גזאוי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 877/23

בש"פ 896/23

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

העורר בבש"פ 877/23:

ג'אבריל גזאוי

העורר בבש"פ 896/23:

טהה גזאוי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

שני עררים על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים
(כבוד השופטת מ' אילני) במ"ת 62642-08-22 מיום
12.01.2023.

בשם העורר בבש"פ 877/23:

עו"ד מיכאל עירוני

בשם העורר בבש"פ 896/23:

עו"ד רומח שביט

החלטה

שני עררים על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופטת מ' אילני) במ"ת 62642-08-22 מיום
12.01.2023, בגדרה הורה בית משפט קמא על מעצרם של שני העוררים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

תמצית עובדות כתב האישום והרקע לעררים

1. ביום 30.08.2022, הוגש נגד שני העוררים, שהינם אחים, כתב אישום המייחס לעורר בבש"פ 877/23,

ג'בריל גיזאווי (להלן: ג'בריל), עבירות של רצח בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 301א(1) ו-301א(9) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ונשיאת נשק, לפי סעיף 144(ב) לחוק. לעורר בבש"פ 896/23, טהה גיזאווי (להלן: טהה), מיוחסת עבירת רצח, לפי סעיף 300(א) לחוק.

2. על-פי המתואר בכתב האישום, המנוח הישאם אבו סרייה ז"ל (להלן: המנוח), היה נשוי לראניה אבו סרייה (להלן: ראניה), שהיא אחותם של העוררים. במהלך שנת 2022, נפרדה ראניה מהמנוח ועברה לגור בביתו של ג'בריל. המנוח פעל להחזרתה של ראניה לביתו, ולשם כך ביום 29.07.2022, בשעות הצהריים, הגיע המנוח יחד עם אחד מבניו לביתו של ג'בריל במטרה לפגוש את ראניה, וג'בריל מסר להם כי ראניה אינה מעוניינת לראותם; ואף הקניט את המנוח בשאלה האם אין גברים במשפחתו. המנוח מסר כי ככוונתו לחזור לביתו של ג'בריל בהמשך, ועזב את המקום. ג'בריל בתגובה לכך ביקש ממספר בני משפחה להגיע לביתו, ואלה הגיעו לביתו בשעות הערב ביום 29.07.2022, וחלקם שהו עמו על גג ביתו.

סמוך לשעה 21:30 הגיע המנוח יחד עם בניו ואחיו לקרבת ביתו של ג'בריל. ג'בריל צעד לכיוון המנוח, כשפניו מכוסות רעלה ולידיו אקדח, לצד טהה, אשר נשא אלה מעץ. המנוח הבחין בג'בריל ופנה לעברו, אז שלף ג'בריל את האקדח וירה לעבר המנוח במטרה להרגו. המנוח נמלט, ג'בריל וטהה דלקו אחריו וג'בריל ירה לעברו שוב תוך שטהה צעק לעברו "תצוד אותו", והמרדף המשיך במורד כביש צדדי. בהמשך המרדף, ג'בריל ירה שוב לעבר המנוח, והמנוח נפגע מקליע שחדר לגבו. ג'בריל וטהה הגיעו אל המנוח ובחנו את מצבו לאחר הפגיעה, טהה אחז בידו של ג'בריל והרחיקו מהמקום (להלן: האירוע). לאחר האירוע, ג'בריל שב לביתו, החליף בגדיו, ונמלט.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה לעצור את העוררים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. בדיון בבית משפט קמא ביום 30.08.2022, הסכים בא-כוח העוררים דאז לקיומו של ניצוץ ראיתי בעניינם, ובית המשפט הורה על מעצרם עד למתן החלטה אחרת.

4. יצוין כבר עתה, כי במרכז התשתית הראייתית שהוצגה בעניינם של ג'בריל וטהה, ובמרכז טיעוניהם בהתאם, ניצב סרטון ערוך הכולל תיעוד של כל האירוע ממצלמות האבטחה בזירה (להלן: הסרטון). בסרטון זה (אשר הוקרן גם בדיון לפני ביום 12.02.2023), ניתן לראות את המרדף אחר המנוח כמתואר בעובדות כתב האישום, כאשר פניו של מי שיורה במנוח מכוסות (להלן: הורה). טהה נצפה לכל אורך הסרטון מבצע את הפעולות המתוארות בכתב האישום.

5. לאחר מספר דחיות, שנבעו בין היתר מבקשות הנוגעות להסדרת ייצוגם, הגישו העוררים עיקרי טיעון לבית משפט קמא, בהם התנגדו לקיומן של ראיות לכאורה; ובימים 14.12.2022, 18.12.2022 ו-05.01.2023, התקיימו דיונים בטענות אלה.

ג'בריל התנגד לקיומן של ראיות לכאורה בעניינו בטענה שחלה טעות בזיהוי הורה - כאשר לגרסתו, הורה רעול-הפנים שניתן לראות בסרטון, הוא אדם אחר. נטען, כי חרף העובדה שהיו נוכחים רבים בזירה - בוצעו בדיקות התאמה לטביעות אצבע על הכיסאות שהיו על גג ביתו רק ל-5 אנשים (יוזכר, כי על גג ביתו של ג'בריל, ישבו מספר בני משפחה עובר לאירוע). זאת ועוד, נטען כי ג'בריל אינו מסוגל פיזית לבצע את הפעולות המיוחסות לו, נוכח מצבו הבריאותי; וכי העדויות עליהן מסתמכת המשיבה לקיומן כולן. הטענות בעניין טיב העדויות הועלו גם בגדרי עררו של ג'בריל שלפני, ופירוטן יובא בהמשך ההחלטה להלן.

טהה התנגד לקיומן של ראיות לכאורה בעניינו בטענה כי אין מחלוקת בדבר השתתפותו במרדף בעודו נושא אלה, כפי שנצפה בסרטון, אך אין בכך כדי לגבש את היסודות של עבירת הרצח. עוד נטען, כי אף אין שוני עובדתי בין טהה לבין יתר הנוכחים, בני משפחתו של ג'בריל, שנכחו בזירת האירוע כשבידם כלי תקיפה שונים. לפיכך, האישום המיוחס לטהה מסתמך בעיקר על האמרה המיוחסת לו במהלך האירוע - "תצוד אותו", ואולם, הראיות הקיימות

להוכחת אמרה זו הן עדויות שלוש ילדיו הקטינים של המנוח, אשר רוויות סתירות ובלתי מהימנות.

6. בהחלטתו המפורטת מיום 12.01.2023, הורה בית משפט קמא על מעצרים של העוררים עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינם. בית משפט קמא התייחס, בפירוט רב, לראיות לכאורה הקיימות בעניינם של העוררים בנפרד. ראשית, נבחנו הראיות הקיימות בעניינו של ג'בריל, להוכחת היותו היורה אשר נצפה בסרטון. להלן הראיות שצוינו בהחלטה: הסרטון, אשר מתעד את המרדף ואת הרצח; מניע ברור לביצוע הרצח נוכח הסכסוך של ג'בריל עם המנוח, וכפי שנלמד מכך שהזמין בני משפחה לביתו עובר לאירוע; עדויות שלוש ילדיו של המנוח, אחיינו של ג'בריל אשר זיהו אותו באירוע; עדותו של ווסים אליאן, עד ראיה אשר ישב בפתח מכולת באזור האירוע (להלן: ווסים); עדותו של עבד אל מוטעי גיזאוי, בנו הקטין של ג'בריל (להלן: עבד אל מוטעי) אשר ראה את אביו בזירת האירוע; התנהגות ג'בריל לאחר האירוע; האזנת סתר לטהה; ותרגיל חקירה שבוצע לג'בריל. מכל אלה נקבע כי קיימת "תשתית ראיתית לכאורית של ממש" נגד ג'בריל.

שנית, נבחנו הראיות בעניינו של טהה. בית משפט קמא הדגיש, נוכח טענותיו הרבות של טהה בדבר ההבדלים בין התנהלותו לבין התנהלות ג'בריל - כי לטהה מיוחסת שותפות ספונטנית ברצח. אשר לראיות לכאורה הקיימות בעניינו של טהה, ציין בית משפט קמא את הסרטון, ממנו נלמד כי טהה רדף אחר המנוח בצמוד ליורה, גם בהמשך הכביש הצדדי; כי השניים בחנו יחד את גופת המנוח; וכי טהה משך את ידו של יורה והרחיק אותו מן הגופה. כן התייחס בית משפט קמא לכך שלאחר הירייה הראשונה ובמהלך המרדף, נשמעה ירייה נוספת אשר הגיעה מנשקו של היורה - וסביר להניח שטהה שמע ירייה זו, והמשיך לרדוף אחר המנוח. נקבע כי אף מבלי להתייחס לאמרה המיוחסת לטהה - "תצוד אותו", הרי שהנלמד מן הסרטון הוא מספיק לצורך קביעת ראיות לכאורה בעניינו. בית משפט קמא התייחס בהרחבה לעדויות שלוש ילדי המנוח אשר שמעו את אמרת טהה "תצוד אותו" ותיארו אמרה זו, כל אחד במינוח מעט שונה. נקבע, כי עצם השוני במינוח שהציגו ילדי המנוח דווקא מהווה חיזוק ומעיד על אי-תיאום בגרסאות; אך השוני בגרסאות לגבי המועד בו אמר טהה את הדברים מעלה קושי - וחרף זאת, יש בגרסאות הללו כדי להוות "נדבך נוסף לתשתית הלכאורית הקיימת ממילא".

לבסוף צוין, כי נוכח התשתית הראיתית הלכאורית הקיימת, ובשל חומרת העבירות המיוחסות לעוררים - הרי שאין מקום לשקול בעניינם חלופת מעצר. בתוך כך ציין בית משפט קמא, כי אין ספק שטהה מודע לזהות היורה רעול הפנים, והתנהלותו בהסתרת זהות זו מקשה לתת בו אמון.

7. העוררים לא השלימו עם החלטה זו, ומכאן העררים שלפניי, אשר מכוונים הן כלפי קביעת בית משפט קמא כי קיימת תשתית ראיתית לכאורית בעניינם, והן כלפי ההחלטה שלא לבחון חלופת מעצר.

8. טענותיו של ג'בריל ממוקדות בחולשות הקיימות בראיות המפורטות בהחלטת בית משפט קמא, כאשר לגרסתו - הוא אינו היורה המופיע בסרטון. לעניין המניע, נטען כי זעמו של ג'בריל על משפחת המנוח לא מעיד על כוונה לבצע מעשי אלימות; וכי הזמנת בני משפחתו לביתו נועדה אך להגן על יושבי ביתו במקרה שהמנוח יחליט לתקוף אותם. כמו כן צוין, כי ג'בריל וטהה לא היו בקשר עקב סכסוך ירושה, וכי לאור זאת ג'בריל לא התקשר לטהה ולא ביקש ממנו להגיע לזירה. אשר לעדות שלוש ילדי המנוח, נטען כי בהתאם לסרטון - אלה לא הסתכלו על היורה בזמן הירי ואף שהו במרחק שלא אפשר להם לראות את היורה מקרוב באף שלב; וכי סימני הזיהוי שתיארו ילדי המנוח בעניין זהות היורה כלליים מדי. אשר לעדות ווסים נטען, כי עדים אחרים שנכחו במכולת מסרו גרסאות שסותרות את גרסתו; ובעניין עדות עבד אל מוטעי נטען, כי זו פסולה לאור העובדה שהועד ללא חקירה מותאמת לצרכיו המיוחדים. כן צוין, כי פער הגבהים הנצפה בסרטון בין היורה לבין טהה, ומצבו הרפואי של ג'בריל מחזקים את המסקנה לפיה הוא לא היורה. זאת ועוד, נטען כי ג'בריל נעדר עבר פלילי, וכי נוכח החולשה הראיתית הקיימת בעניינו, ובהתאם לפסיקה הנוהגת - יש לבחון חלופת מעצר בעניינו.

9. טהה שב בעררו על עיקר גרסתו כפי שהוצגה בבית משפט קמא, לפיה אין מחלוקת עובדתית ביחס לרדיפתו אחר המנוח כפי שנצפה בסרטון, ואולם אין כל ראיה בדבר מודעותו לביצוע הירי דווקא על-ידי היורה בזמן המרדף. כמו כן נטען, כי לא די בריצתו של טהה לצד היורה כדי לייחס לו שותפות ברצח, משלא ניתן לקבוע דבר לעניין ההלך הנפשי של טהה לפעול יחד עם היורה. זאת ועוד, לשיטת טהה אין די ראיות לכאורה להוכחת אמרת טהה "תצוד אותו", נוכח הפריכות והסתירות בגרסת ילדי המנוח. עוד נטען, כי נוכח החולשה הראייתית המשמעותית, על בית המשפט לבחון אפשרות שחרור טהה לחלופת מעצר.

10. בדיון לפניי ביום 12.02.2023, שב בא-כוח ג'בריל על עיקר טענותיו כי אין די ראיות להוכחת זהות היורה בסרטון; ושב בא-כוחו של טהה על טענתו כי האירועים הנצפים בסרטון אינם מגבשים את יסודות הרצח. מנגד, בא-כוח המשיבה סמך ידו על החלטת בית משפט קמא, וטען כי ישנן די ראיות לכאורה להוכחת אשמתם של העוררים. בעניינו של טהה נטען, כי די בסרטון, אשר הוקרן במהלך הדיון ללא שמע, כדי לבסס ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו.

דיון והכרעה

11. לאחר שעיינתי בעררים ובחומר הראיות, לרבות סרטון האירוע, ונתתי דעתי לטענות הצדדים ובאי-כוחם, באתי לכלל מסקנה כי דינם של שני העררים להידחות, על שני חלקיהם - הן טענות העוררים בדבר היעדרן של ראיות לכאורה; הן טענותיהם בדבר הצורך לבחון חלופת מעצר בעניינם.

12. בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים, ובהתאם לפסיקתו של בית משפט זה - מעצרו של נאשם בפלילים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, יעשה בהתקיים שלושה תנאים: קיומה של עילת מעצר; קיומן של ראיות לכאורה הקושרות את הנאשם לביצוע המיוחס לו בכתב האישום; והיעדר אפשרות להגשים את מטרת המעצר בפועל בדרך של חלופת מעצר (בש"פ 804/23 נ' מדינת ישראל, פסקה 23 (06.02.2023) (להלן: עניין נורי)). בעת בחינת קיומן של ראיות לכאורה, אין בית המשפט נדרש לשאלות הנוגעות למשקלן של הראיות, אלא, שכל שנדרש לבחון בשלב זה, הוא פוטנציאל הוכחתו של הראיות בהליך העיקרי - היינו, אם יש בחומר הראיות הגולמי תשתית ראייתית לכאורית המבססת סיכוי סביר להרשעה בתום ההליך הפלילי (ראו למשל: בש"פ 946/23 וואן הארן נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (13.02.2023) (להלן: עניין וואן הארן)). בעניין ג'בריל ובעניין טהה, סבורני כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת העבירות המיוחסות להם, ואבאר מדוע.

בש"פ 877/23

13. כפי שפורט בהרחבה בהחלטתו של בית משפט קמא מיום 12.01.2023, נגד ג'בריל מספר לא מבוטל של ראיות, לרבות הסרטון - בו צפיתי בעיון, בגדרו נראה המרדף והירי אשר מבוצע על-ידי יורה רעול-פנים. אשר לזהותו של היורה בסרטון - ישנן עדויות שלושת ילדיו של המנוח, שהם אחייניו של ג'בריל, המכירים אותו ומסוגלים לזהותו. יתרה מכך, נטען כי ג'בריל לבש את אותם הבגדים שלבש בצהריי היום, אז התלווה אחד מילדי המנוח לביקור בביתו של ג'בריל, וכך זיהה אותו לפי בגדיו. זאת ועוד, ישנה עדותו של ווסים, עד ראייה אשר ישב בפתח מכולת באזור האירוע ואינו קשור למי מהצדדים. כעולה מעדותו של ווסים, אחד מרעולי הפנים שחלפו על פניו היה "משהו דומה לג'בריל"; ווסים אף שמע את טהה צועק "ג'בריל תלך מפה"; ולאחר האירוע בחזרתו לשכונה, ראה את ג'בריל אשר החליף בגדים והיה מיוזע. בנוסף, תוארה עדותו של עבד אל מוטעי, אשר ראה את אביו בזירת האירוע בזמן האירוע - באופן הסותר את גרסת ג'בריל כי לא הגיע למקום האירוע עד לאחר הרצח. לג'בריל, כאמור, טענות רבות בדבר מהימנות עדויות אלה - אשר פורטו בערר ונשמעו לפניי. ברם, כלל הוא כי בהליך בקשה למעצר עד תום ההליכים אין בית המשפט נדרש להכריע בשאלת מהימנותם של עדים ובמשקלן של עדויות. זאת, אלא אם קיימות סתירות גלויות ומהותיות בחומר החקירה המכרסמות באופן מהותי בעוצמת התשתית הראייתית הלכאורית (עניין וואן הארן, פסקה 17). סבורני כי העניין שלפנינו אינו בא בגדר אותם מקרים חריגים המצדיקים התערבות, שכן מדובר בחמש עדויות שונות אשר לא שוכנעתי,

בשלב זה, שיש בהן סתירות גלויות ומהותיות המכרסמות באופן מהותי בעוצמת התשתית הראייתית. ואף אם ישנם קשיים בעדות זו או אחרת, ומבלי לקבוע מסמרות בדבר, הרי שבמארג העדויות כולן - מחזקות העדויות האחת את רעותה, באופן שמאזן את הקשיים במהימנות כל אחת, ככל שישנם.

14. לא זו אף זו, התשתית הראייתית הלכאורית בעניין ג'בריל אינה מבוססת אך על עדויות אלה. יש לתת את הדעת להתנהלות ג'בריל לפני ואחרי האירוע, כמפורט בהחלטת בית משפט קמא. כאמור, המשיבה הצביעה על מניע לכאורה של ג'בריל לביצוע הרצח - שהרי קדם לו סכסוך ממושך עם המנוח והסלמה בצהרי היום של אירוע הרצח, שאחריו ביקש ג'בריל מבני משפחתו להגיע לביתו לקראת שובו של המנוח. הרי שכל אלה מעידים על פני הדברים על קיומו של מניע לג'בריל לביצוע המיוחס לו. זאת ועוד, אין מחלוקת כי לאחר האירוע, ג'בריל ברח מביתו, לאחר שהחליף בגדיו - כאשר הטעם שסיפק להימלטותו, אינו מניח את הדעת, לפיו: "שאתה רואה את כל האנשים ואומרים שאני עשיתי.. מה אתה לא תברח".

15. אם כן, ממכלול הראיות מצטיירת התמונה כי ישנה תשתית ראייתית לכאורית להוכחת זהותו של היורה רעול-הפנים כג'בריל, ויש בחומר הראיות כדי לבסס, באופן לכאורי, הן את היסוד העובדתי, הן את היסוד הנפשי, של העבירות המיוחסות לו.

בש"פ 896/23

16. טענות טיהור בעררו נחלקו לשניים - טענה כי הסרטון לא מבסס כשלעצמו תשתית ראייתית לכאורית בעניינו; וטענה כי שלוש העדויות הקיימות להוכחת האמרה "תצוד אותו", המיוחסות לו - רוויות פריכות וסתירות.

17. בית משפט קמא קבע בהחלטתו כי "גם אלמלא יוחסה לטהה האמרה "תצוד אותו" קמה תשתית ראייתית לכאורית לשותפות ברצח" - ודוק, חלקו באירוע עולה בבירור מצפייה בסרטון. כך, ניתן לראות בסרטון כי טיהור רדף אחר המנוח עם אלה בידו, בצמוד ליורה, לאחר שירה ירייה ראשונה; והמשיך במרדף במורד הכביש הצדדי, גם לאחר הישמע הירייה השנייה. עוד ניתן לראות בסרטון, כי לאחר נפילת המנוח, טיהור והיורה ניגשו ובחנו יחד את גופתו; ואז משך טיהור את ידו של היורה והרחיק אותו מן הגופה. כאמור, טיהור אינו חולק על תיאור העובדות העולות מן הסרטון, אלא טוען כי הריצה הנצפית בסרטון במהלך המרדף לא "צמודה" ליורה; וכי בכל מקרה לא די בראיות אלו כדי להוות תשתית ראייתית לכאורית המבססת סיכוי סביר להרשעתו במיוחס לו - היות שלא ניתן להוכיח בשלב זה קיומו של יסוד נפשי.

18. המשיבה טענה, כי מכלול הראיות שאליהן היא הפנתה, מביא ברמה הלכאורית הנדרשת למסקנה לפיה התנהגות טיהור המתוארת לעיל - מעידה כי היה במצב הנפשי הנדרש להרשעתו ברצח. בחינת היסוד הנפשי של טיהור תיעשה במסגרת ההליך העיקרי, ושם תושמענה טענותיו - טענות כבדות משקל בדבר היסוד הנפשי הנדרש לביסוס הרשעה בעבירת רצח (השוו: בש"פ 8218/08 ברוך נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (07.10.2008)). בשלב זה, ברמה הלכאורית, מכלול פעולות טיהור מדבר בעד עצמו. היסוד הנפשי נלמד לרוב מהנסיבות העובדתיות, תוך שימוש בחזקות המשקפות את נסיון החיים, כאשר נקודת המוצא היא, שאדם מודע למעשיו (בש"פ 2369/15 יקותיאל נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (28.04.2015)). ויזכר, טיהור רדף אחר המנוח לצד היורה - בקרבה ליורה שהיא מובחנת מיתר המעורבים - כאשר הוא אוחז באלה, וכל זאת לאחר ששמע ירייה לכיוון המנוח. חיזוק למודעותו של טיהור לטיב המעשים במהלך המרדף, ובניגוד לטענתו כי לא ידע שהירי מגיע מנשקו של היורה - ניתן למצוא בעדות ווסים אשר העיד כי שמע את הירי ממקום מושבו במכולת. לפיכך, וכפי שציין בית משפט קמא, הדעת נותנת כי טיהור שמע את הירי הקרוב אליו וידע מאיזה כיוון הוא מגיע, ובהתאם היה מודע מאותו רגע במרדף, כי רעול-הפנים שלצידו שרודף אחר המנוח - הוא היורה. בנוסף, טיהור נצפה בסוף האירוע כשהוא בוחן את גופת המנוח ומרחיק את היורה מן המקום. אף מבלי להתייחס לאפשרות כי צעק לעבר היורה "תצוד אותו" - ולאור חומר הראיות הגולמי שאותו יש לבחון בשלב זה של הדיון, סבורני כי המשיבה

עמדה בנטל שהוטל עליה ברמה הנדרשת בשלב זה של הדיון להוכחת תשתית ראייתית לכאורית, גם בדבר יסוד נפשי של עבירת רצח.

אכן, לא ניתן לשלול כי בסופו של הליך שמיעת הראיות ועיבודן יעלה בידו של העורר להותיר ספק באשר להוכחת קיומו של היסוד הנפשי על ידי התביעה כנדרש. ברם, יש לזכור כי אנו מצויים בשלב בו הרף הנדרש הוא רף של ראיות לכאורה, היינו ראיות אשר יש בהן פוטנציאל ראייתי אשר עשוי להביא, בסופו של שלב שמיעת הראיות, להוכחת אשמת הנאשם (עניין נורי, פסקה 24). בהינתן כל האמור, על פני הדברים בלבד, ומבלי לקבוע מסמרות בשלב זה, דעתי כדעת בית משפט קמא, כי די בכך שהמשיך טעה לרדוף אחר המנוח עם אלה בידיו, לאחר ששמע ירייה לעבר המנוח, כדי להוות תשתית ראייתית לכאורית מספקת למיוחס לו.

19. אשר לאמרה המיוחסת לטהה, "תצוד אותו", המשיבה הציגה עדויות שלושת ילדי המנוח להוכחתה. טעה מיקד טענותיו בערר במהימנות עדויות אלה, וטען כי אין להעניק להן משקל ממשי בגין הסתירות הרבות העולות מהן. כאמור לעיל, בחינת מהימנות ומשקל עדויות תיעשה במסגרת ההליך העיקרי מקום בו לא התגלו סתירות גלויות ומהותיות בחומר החקירה אשר יש בהן לכרסם בעוצמת התשתית הראייתית הלכאורית. והרי, נוכח המסקנה כי התשתית הראייתית הלכאורית בעניין טעה מספקת, אף ללא הוכחת האמרה - הרי שאין במהימנות העדויות כדי לפגוע בעוצמת התשתית הראייתית הלכאורית. מעבר לנדרש יצוין, כי עצם השוני העולה מעדויות ילדי המנוח בביטויים שהציגו לאמרה "תצוד אותו" מהווה חיזוק מסוים לגרסתם; אף על פי שהסתירות בין הגרסאות לגבי הרגע במהלך האירוע בו אמר טעה את הדברים מעלה קושי. במכלול הדברים, מצאתי כי אין בסתירות אלה סתירות מהותיות המצריכות התערבות בשלב זה; ומשקל העדויות, בכפוף לסתירות שיתבררו, ייקבע בהליך העיקרי - וטענות טעה אשר לכך שמורות לו. ברם, גם אם בסופם של דברים יהיה בטענות אלה כדי להעלות ספק סביר בדבר אשמו; אין בהן כדי לשלול את הפוטנציאל המרשיע של הראיות קיימות, בעת בחינתן בשלב זה.

20. יוער, כי דעתי לא נוחה עם כך שנגד המעורב השלישי שנצפה בסרטון בוחן את גופת המנוח בסמוך לטהה - לא הוגש כתב אישום. ברם, שמעתי את הסברי המשיבה כי המעורב השלישי לא רדף אחר המנוח באופן צמוד ליורה כמו טעה, ומצאתי כי ראוי שמעורבותו תיבחן לפני בית משפט קמא בעת ניהול ההליך העיקרי, אז תשמענה טענות טעה בדבר ההבחנה בין המעורבים.

21. אשר לטענות ג'בריל וטהה, בשני העררים, כי יש לבחון אפשרות שחרורם לחלופת מעצר, כידוע, בחינת חלופת מעצר בעבירת רצח לא תתבצע כדבר שבשגרה, אלא במקרים נדירים בלבד, כשנסיבות המקרה, אופיו של הנאשם ועברו לא מעלים חשש שהוא עלול לחזור על מעשים דומים (ראו למשל: בש"פ 586/22 סספאי נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (07.02.2022); בש"פ 881/21 מדינת ישראל נ' אואנונו, פסקה 9 (16.02.2021)). לא הועלו בפניי טעמים מפי ג'בריל או טעה מדוע עניינם נכנס בגדר אחד מאותם מקרים חריגים, ולא ראיתי מקום להורות על עריכת תסקיר מעצר לצורך בחינת חלופת מעצר בעניינם.

22. סוף דבר: העררים נדחים.

ניתנה היום, כ"ט בשבט התשפ"ג (20.2.2023).

ש ו פ ט